

jméno: Kristýna Fleckličá
třída: 4.C
datum: 10. 1. 2022

slohový útvar: reportáž

téma: Slavíme, slavíš, slavíme

- osnova: 1, Je náměsí s těmátem
2, Cesta na náměsí
3, Půlnoční ohňostroj
4, Cesta domů
5, Rozloučení

Nastal konec roku, a začátek toho nového slavi spole s Českem snad celý svět. I přes to, že každá kultura má své slavení tohoto svátku chápat a prožívat trochu jinak, například slavěním tohoto večera s rodinou v pohodlí domova nebo vypravěním se hranice středních dnů na lyžích, já se v tento den rozhoduji normat noční krásy velkoměsta Brno.

Od hlavního olakového nádraží procháním ulicí Česká a směřuji k náměsí Svobody, kde se uskuteční novoroční ohňostroj. Vypadá to, že nejsem sama, kdo se těší, až zase po roce spatří tu obrovskou smíš' nestrobarevných fíkrůček, protože se ke mně postupně připojují další davu lidí. Většina obchodů a restaurací je již sice dobrou chvíli

savěna, ale i přes to sem tam spatím nějaký ten stánek s občerstvením, od kterého se line exotická vůně smaženého jídla a hudba po celé ulici. Světla obchodních výloh a vánočních osad, které stále ještě zdobí secesní budovy lyciemi se mi nad hlavou, příjemně osvětlují celou ulici. Přibývající dav (a ~~po~~) lidí a přítomnost kasičských a sachranářských vozidel mi dávají smámení, se přicháším k mému cíli.

J přicházející půlnoční atmosféra na náměstí houstne čím dál více, a pomalu nejde slyšet ani vlastního slova. Překřikující se hlasy o všemožných výškách a tónech se najednou synchronisují. Celé náměstí nyní s naději v očích vzhlíží do (a) tajemné hloubky noční oblohy, symbolicky opouští předešlý rok a odpočítává začátek toho nového. Vtom se nade mnou rozrážilo tisíce nádkerných jiskřiček tvořící ohromné oblase květinových vzorů.

Obloha překypuje ohnivými oznamy, a já slyším pouze nesnesitelný hluk stělejších petard. Nebo je to snad hluk mého srdce? Rozhlížím se. Lidé kolem mě se radují, připijí si šampaňským a telefonují svým blízkým, aby si navzájem popřáli (a) zdraví a štěstí. Tak šťastných lidí se na tomto místě dá spatřit opravdu pouze v tomto jediném den.

Vě vřavou přibývá dymu a popelavé vločky s ohňostroji mi usedají ve vlasech. Je pozdě a já se uchyluji k odchodu. Procházím ulicemi a cestou můjím kotel svatého Jakuba. Je až k nevíře, se historie této gotické

památky sahá již do třináctého století.

Na závěr mi byla akorát opáčená
jedenka na náves domů a fotogalerie
plná vzpomínek. Závěrem posledního dne
téhož roku nemohlo proběhnout lépe, a jsem
velice ráda, že jsem se o ni s vámi
mohla podělit.